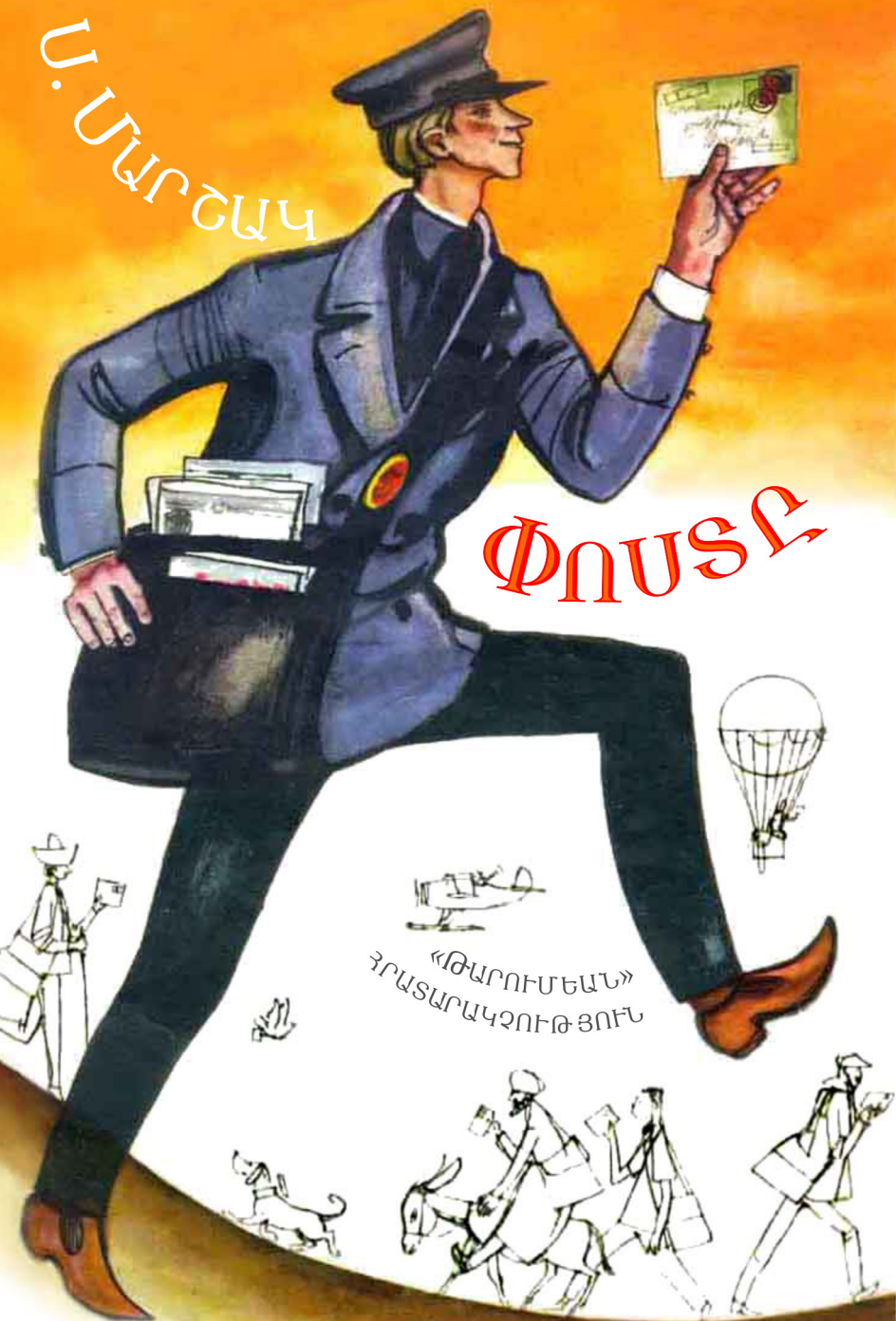

Ա. ՍԱՐԴՂՎ

ՓՈՍՏԸ

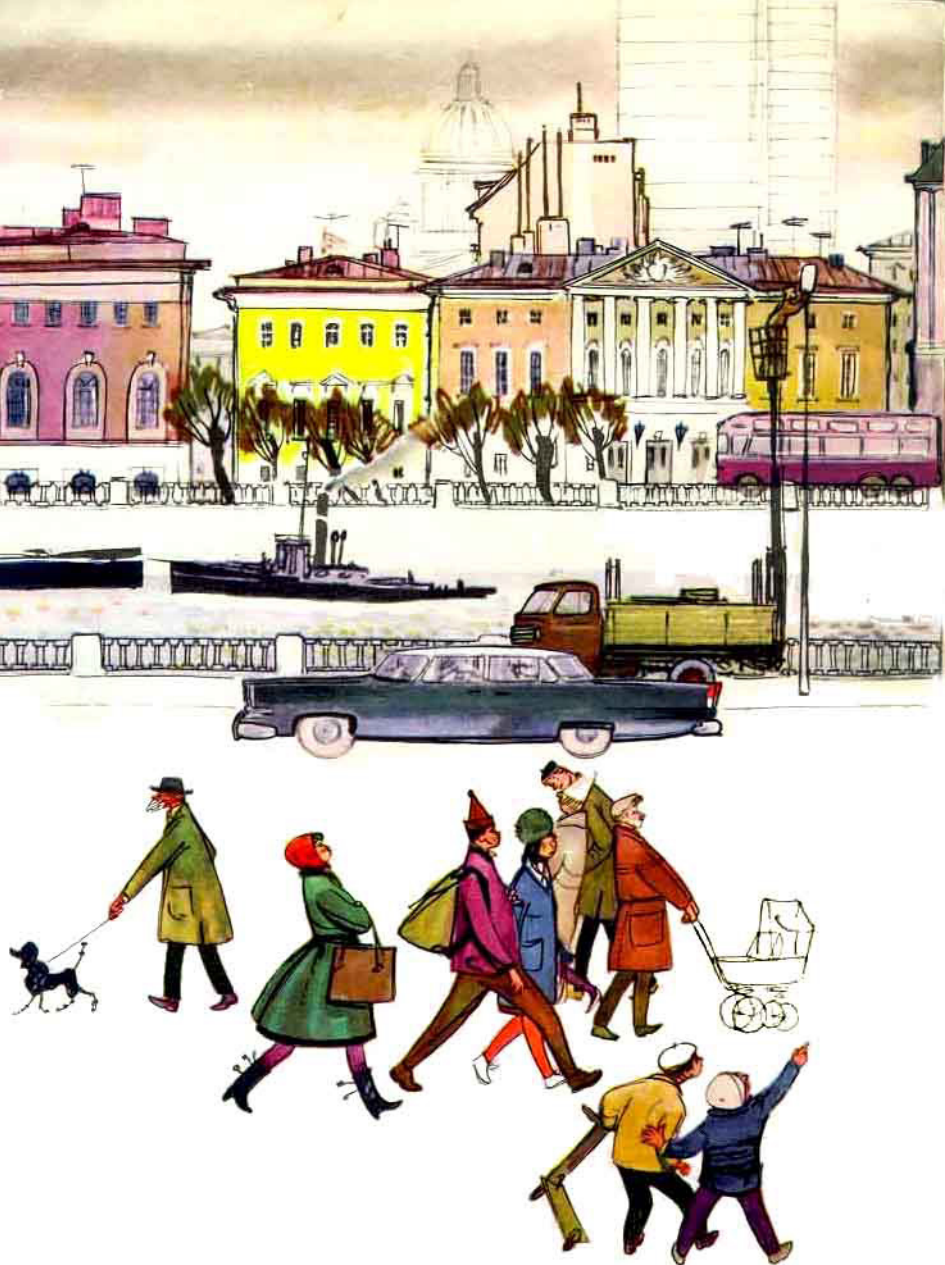

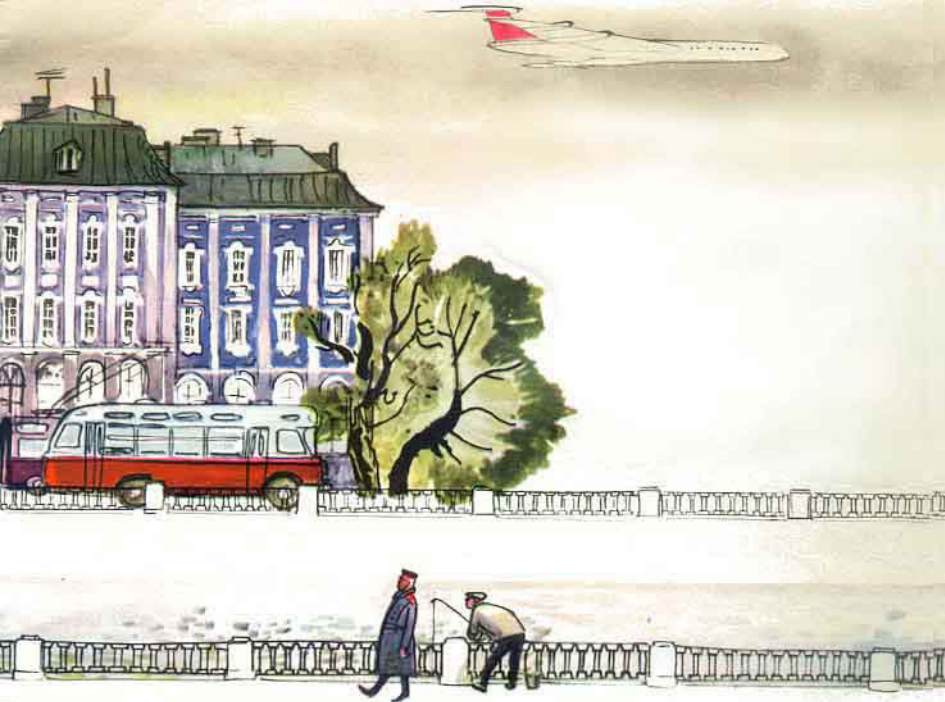
ՍՍՏՏՏՏ

Նկարները՝ Ֆ. Լեմկուլի

Թարգմանությունը՝ Ռուբեն Թարումեանի

Բորիս Ժիտկովին

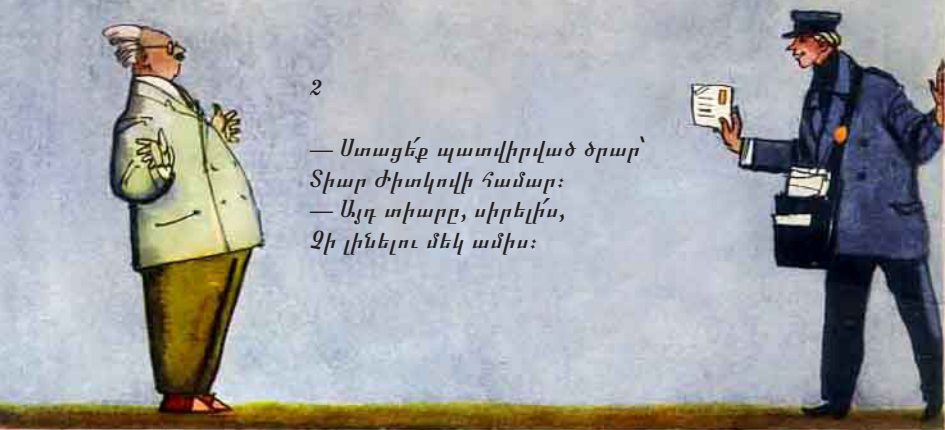
1

Ո՞վ է թակում դուռը իմ՝
 Պայուսակը աջ ուսին,
 5 համարը սեւ գոտուն,
 Համազգեստով կապտավուն:
 Ո՞վ է նա,
 Ո՞վ է նա:
 Փոստատարն է, պարզ է, նա:

Պայուսակում
 Այսօր շատ կան
 Նամակներ,
 Տոմսիկից,
 Եւ Տաշքենտից,
 Տագանրոգից,
 Տամբովից,
 Բաքվից:

Յոթին գործը նա սկսեց,
 Տասին բեռը իր կիսվեց,
 Իսկ արդեն տասներկուսին
 Ավարտեց ամբողջովին:

2

— Ստացե՛ք պատվիրված ծրար՝
Տիար Ժիտկովի համար:
— Այդ տիարը, սիրելիս,
Չի լինելու մեկ ամիս:

— Ինչպե՞ս գտնենք Ժիտկովին:
— Նա երեկ մեկնեց Բեռլին:

3

Ժիտկովը թռչում է
Օդով, սլանում է.
Երկիրն է սահում ներքեւում,
Եւ նուրբ հետադիծը:
Նրա հետեւից էլ
Գնացքը նամակն է տանում:

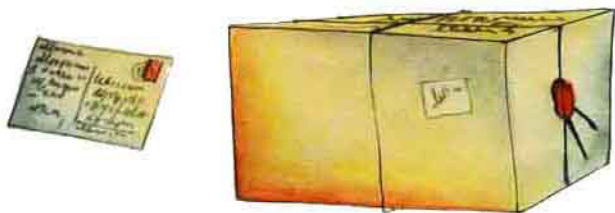

Բոլոր փաթեթները
 Ունեն ճիշտ տեղերը
 Հատուկ փոստային վագոնում,
 Եւ երկու փոստատար
 Շուրջ գիշերն անդադար
 Ծանրոցներ, նամակներ են դարսում:

... Բացիկը՝
 Վարշավա,

Ծանրոցը՝
Օտտավա,

Այս թերթը՝
Դեպի Սախալին:

Նամակը՝
Կարրարա:

Ահա եւ ծրարը,
Որ ուղեւորվում է Բեռլին:

4

Բեռլինի փոստատարն է քայլում,
Լրագրերն է վերջին տարածում:
Այնքան պճնամոլն է, գիտե՞ք.
Գլխարկին՝ կարմրավուն եզրաշերտ,

Մուգ կապույտ բաճկոնի վերելում
Վրակարն է կանաչ շողշողում:
Իր ձեռքում նա պահում է բարակ,
Այլերկրյա ծրարով մի նամակ:

Չորս կողմում անցորդներ են շտապում
Եւ ինքնաշարժներ են խշշում՝
Մեկ-մեկու վազանցում են արագ՝
Շարժվելով ծառուղու ստվերի տակ:

Փոստատարը մոտենում է
Հյուրանոցի դռներին
Ու դռնապանին ասում է.
— Նամակ տիար ժիտկովին:

Բայց հնչում է պատասխան.
— Լոնդոն մեկնեց նա սակայն:

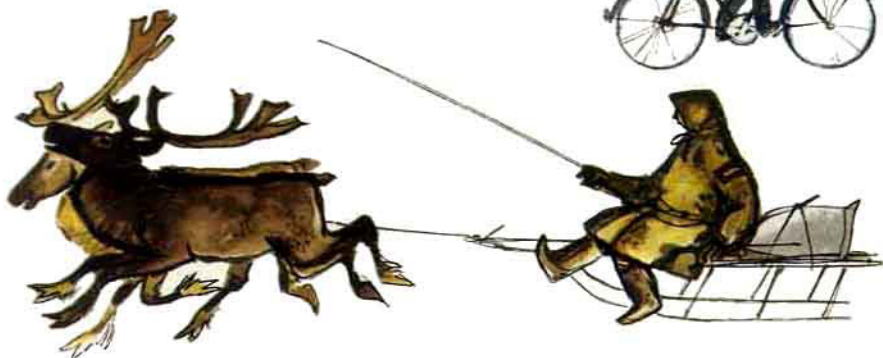

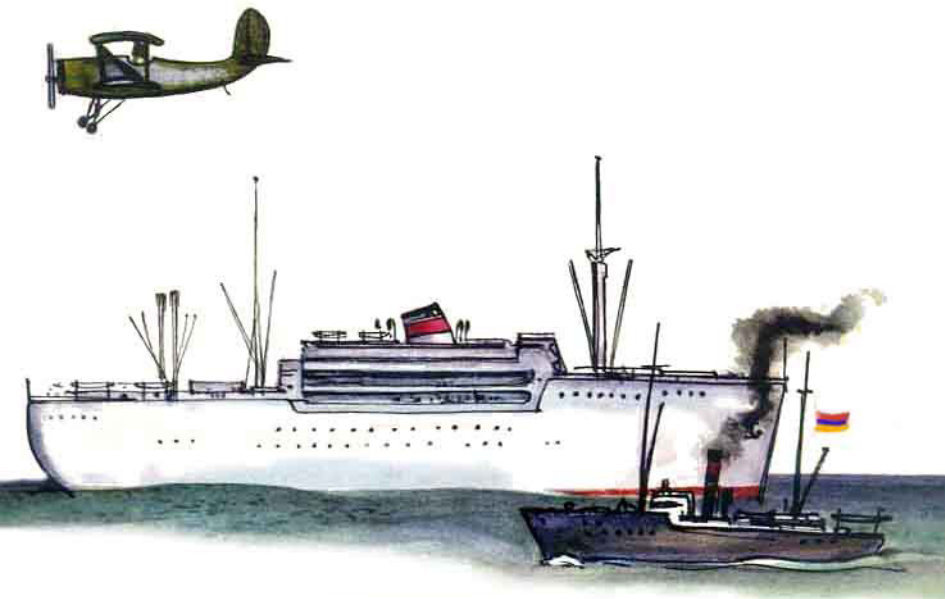

5

Նամակն
Ինքն իրեն
Ոչ մի տեղ չի գնա,
Բայց թե նրան արկղ գցես,
Նա կվազի,
Կթռչի,
Կլողա,
Կանցնի նա հազար ու մի վերստ:

Նամակին դժվար չէ
Աշխարհը տեսնել.
Տոմսի կարիք նա չունի:
Սոսնձված
Ուղեւորը
Պղինձ դրամով
Տարբեր երկրներ կանցնի:

Ճամփին
 Ոչ ուտում է նա,
 Ոչ էլ խմում,
 Մի բան է միայն
 Անդադար կրկնում.
 — Շտապ հանձնե՛ք՝
 Անգլիա,
 Լոնդոն,
 Վեստ,
 Բոբկին փողոց,
 Զորրորդ շենք:

Աջ ու ձախ շտապում, շարժվում են
 Գույնզգույն ինքնաշարժներ,
 Վերեններում տատանվում են
 Պաստառներ ու գովազդներ:

Բարձր է վարորդի խիստ ձայնը.
 — Բոբկին-սթրիթ. վերջին կանգառն է:

Իսկ Բոբկին փողոցով, արագ,
 Գլխին դրած կապույտ գլխարկ,
 Քալում է Սմիթը փոստատար՝
 Լուրդ ու չոփի պես նիհար:

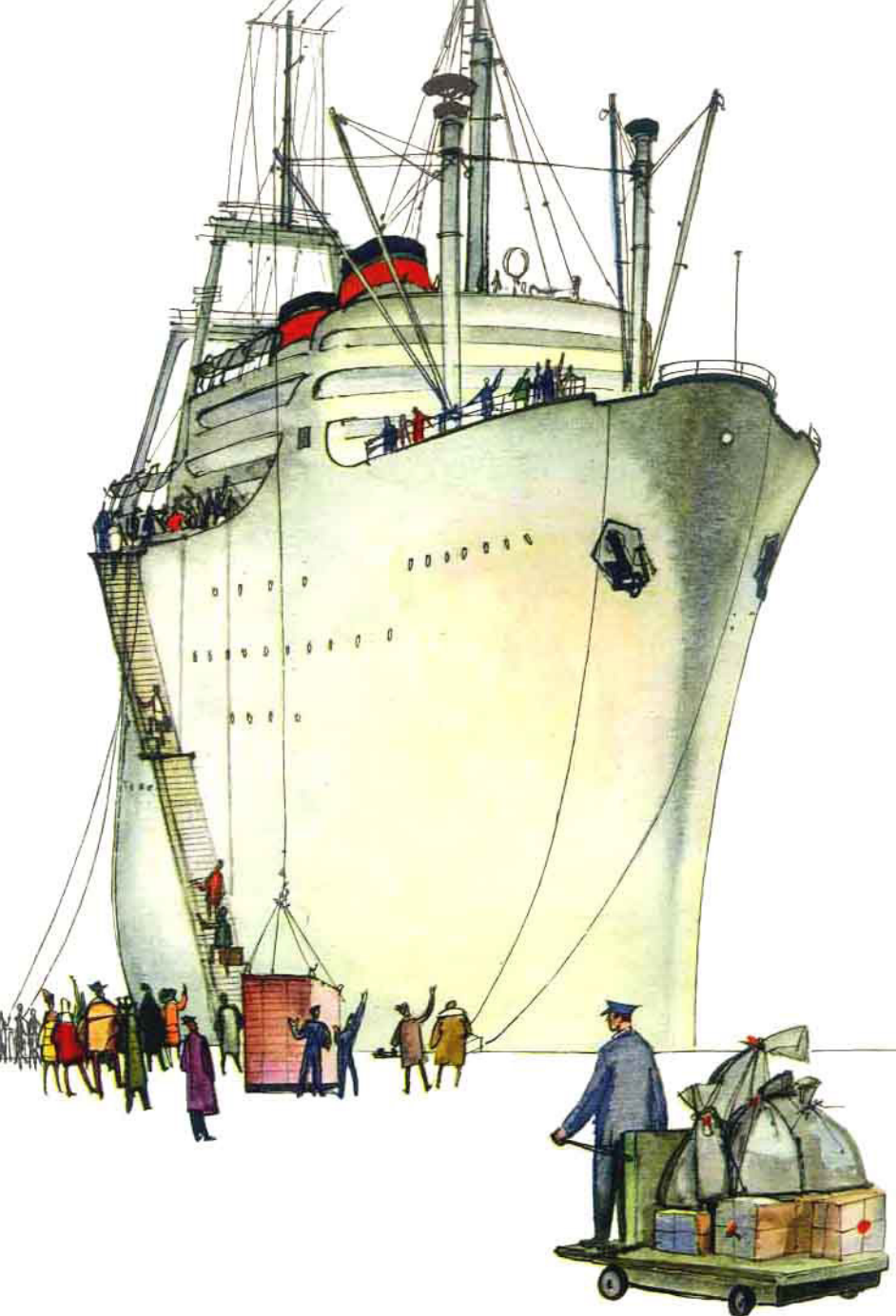

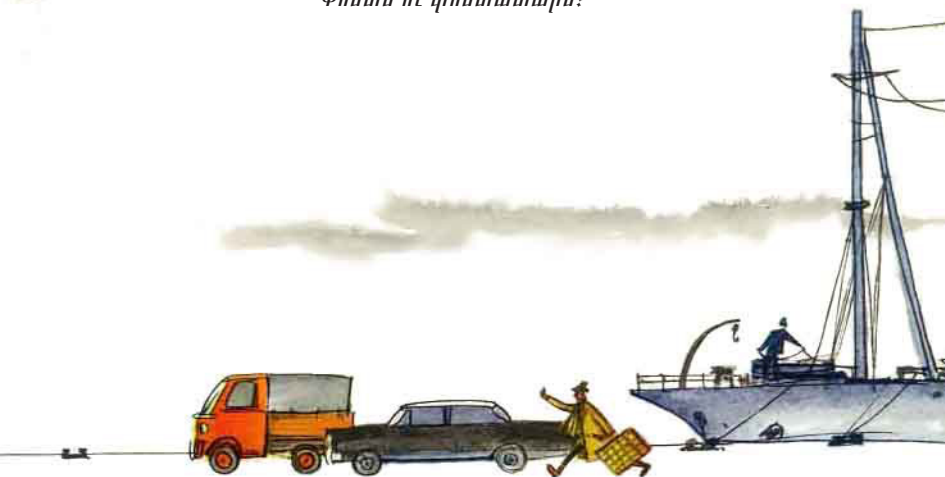
Գտնում է շենքը նա չորրորդ,
Թափում է դուռը մուրճիկով:
Հանձնում է նա դռնապանին
Այն նույն նամակը՝ Ժիտկովին:

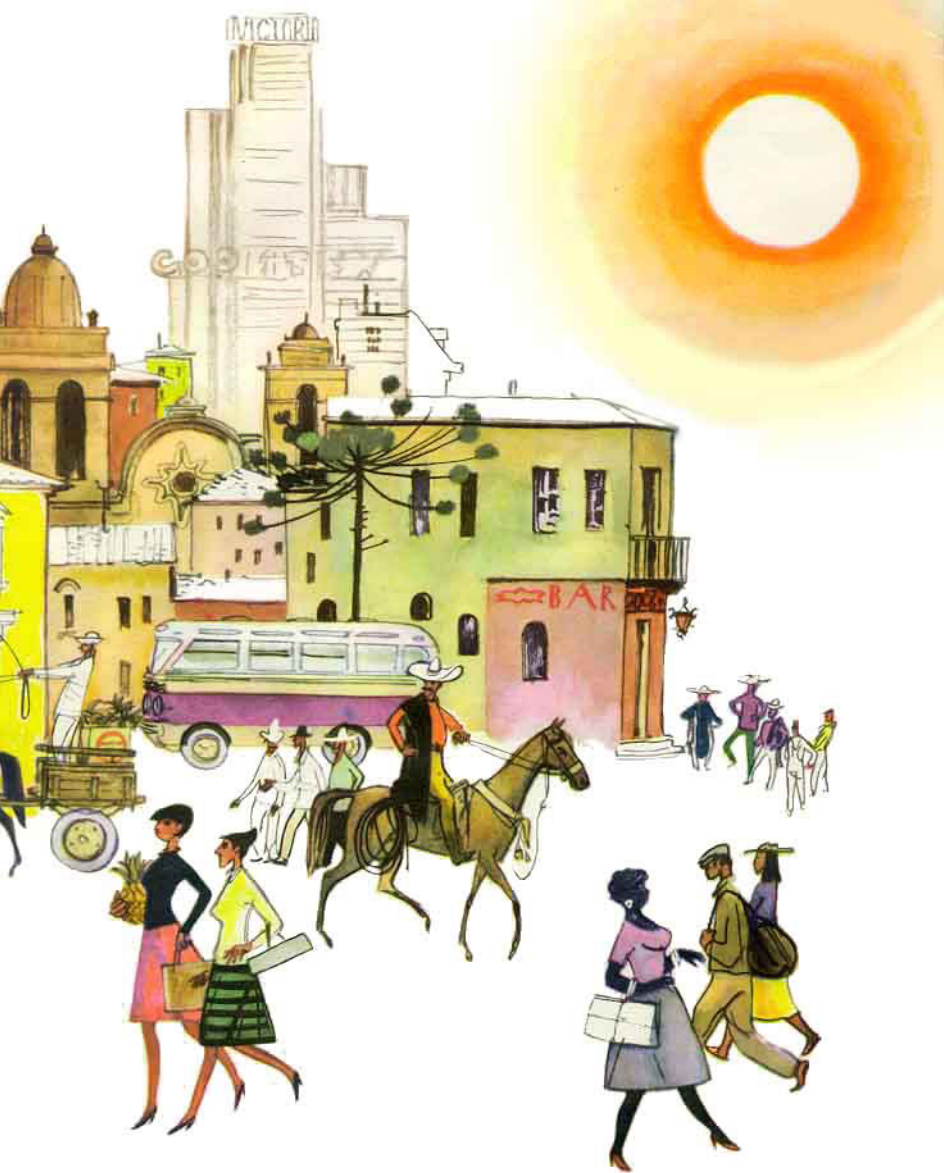
Բայց նաչելով այդ ազգանվանը՝
Պատասխանում է դռնապանը.
— Բորիս Ժիտկովը, ներեցե՛ք,
Բրազիլիա մեկնեց երեկ:

Շոգենավը
 Կշարժվի
 Երկու ընկերից:
 Տեղ չկա էլ խուցերում
 Տարբեր բեռներից:

Սակայն
 Խուցերից մեկում
 Ճամպրուկներ չեն տեղադրում:
 Այնտեղ կլինեն միայն
 Փոստն ու փոստատարն:

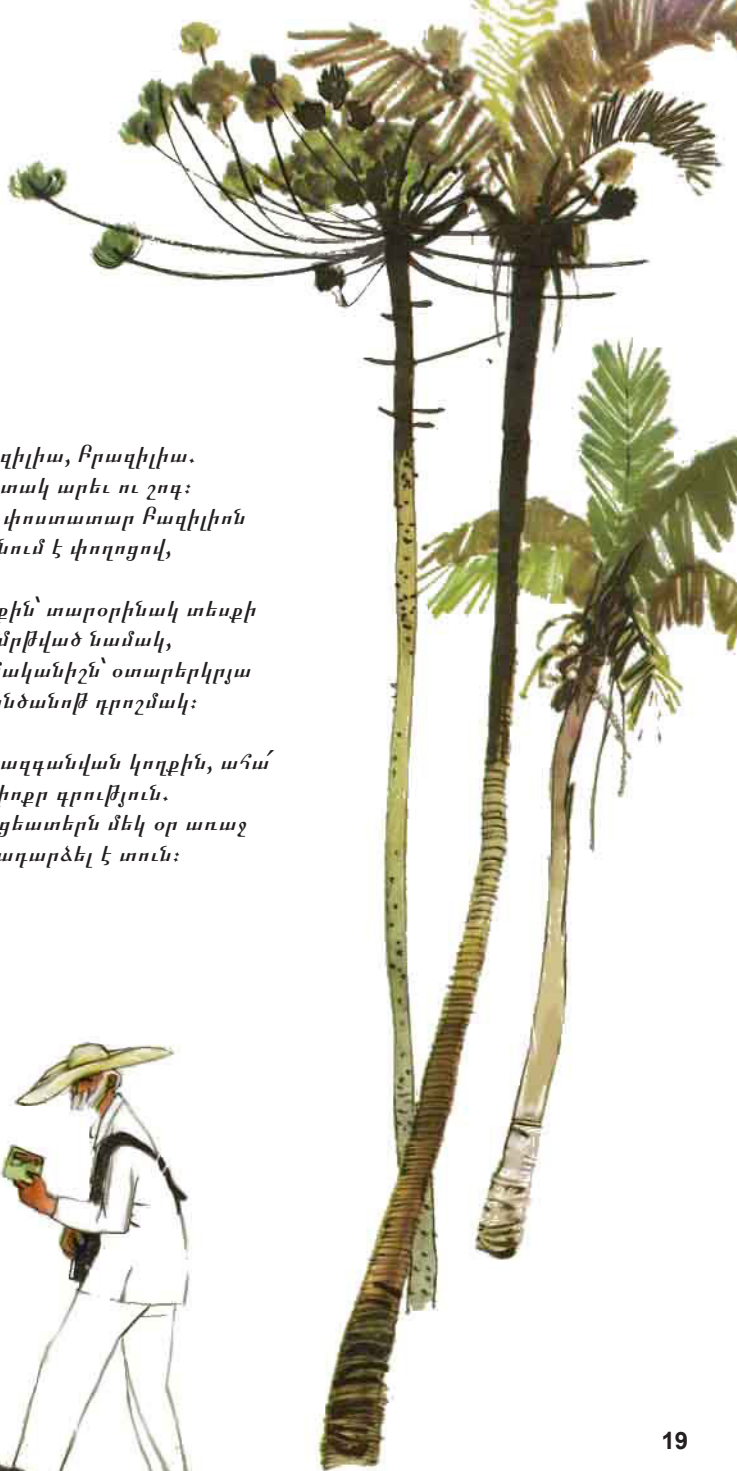

Բրազիլիա, Բրազիլիա.
Սպիտակ արեւ ու շոգ:
Ծեր փոստատար Բազիլիոն
Անցնում է փողոցով,

Ձեռքին՝ տարօրինակ տեսքի
Ու ճմրթված նամակ,
Նամականիշն՝ օտարերկրյա
Եւ անծանոթ դրոշմակ:

Իսկ ազգանվան կողքին, ահա՛
Մի փոքր գրութչուն.
Հասցեատերն մեկ օր առաջ
Վերադարձել է տուն:

Ո՞վ է թակում դուռը իմ
 Պաշտուսակը աջ ուսին,
 5 համարը սեւ գոտուն,
 Համազգեստով կապտավուն:
 Ո՞վ է նա,
 Ո՞վ է նա:
 Փոստատարն է, պարզ է, նա:

Ու մեկնում է նա կրկին
 Այն նամակը՝ ժխտկովին:

— Ժխտկովին:
 Բորիս, արի՛,
 Ստացի՛ր եւ ստորագրի՛:

10

Վեր թռավ իմ հարեանը.
 — Դու մի տե՛ս՝ ինչ հրաշք բան է.
 Այս նամակն իմ հետքերով
 Երկրագունդն անցավ բոլոր:

Ծովերով այն սլացավ,
 Ամազոն մինչեւ հասավ:
 Նավերով, գնացքներով
 Նա շարժվեց իմ հետքերով:

Սար ու ձորեր, ծովեր կտրած՝
 Հասավ նամակն ինձ կրկին:
 Փա՛ռք ու պատիվ փոշոտ, հոգնած
 Փոստատարներին մեր տանջված:

Փա՛ռք փոստատար ազնիվ մարդկանց՝
 Ծանր բեռը ուներին:

